

7085 2. Beh. af Loof. om Opførelse af en Udstillingsbygning ved Charlottenborg Slot.

7086

uden hvilken hele denne Sag interesserer os saare lidet, og det er den, at vi ikke samtidig med, at vi tømme denne Fond til Bygningen — det er jo Meningen fra alle Sider, at det, som nu er lagt hen i Udstillingsfonden til Bygningens Opførelse, skal anvendes dertil foruden noget Mere — og altsaa ere blevne færdige med denne Fond, der staar paa en saa tvivlsom legal Grund, som jeg nylig har tilladt mig at fremstille, lave en ny Fond igjen. Vor Stilling er den, at vi ville kunne gaa ind paa Forholdet, som det nu foreligger, der er det samme som det, der er kommet til os fra vore Fædre, men ikke naar man strax atter skal begynde at oprette en ny Fond, thi det kan slet ikke bestrides, at det er det, der er Meningen fra det Mindretals Side, som mener, at Udstillingsfonden, som saadan skal bevares. Udstillingsfonden er tom, den bliver tom nu derved, at Pengene anvendes til Bygningsforetagendet. Skal altsaa Udstillingsfonden nu legaliseres — thi for Diebliffet har den ingen legal Fod at staa paa — og skal den begynde nu at blive Grundeier og Bygmeister og Sligt, saa bliver den noget helt Nyt, saa etableres den fra nu af til at være noget helt Andet, end den hidtil har været, saa bliver den først en ny Institution og dernæst en langrundet Institution, grundet ved Rigsdagens Vedtagelse i denne Samling, medens der tidligere ikke har foreligget nogen Bestemmelse fra Rigsdagens Side for dens Oprettelse. Det er dertil, vi ikke kunne gaa med. Vi ønske ikke en saadan Fond oprettet. Vi have af andre Kunstfonds, som vi tidligere have kjendt, faaet Tilstrækkeligt i den Retning, vi ønske ikke mere deraf. Denne Fond vil, som den nu tænkes oprettet, faae en forbausende Lighed med sin Søster, Theatrets Reservecfond, en Reserve, der er forud opbrugt for en Mennekesalder, og en Fond som den, hvori der ikke er Andet end Gjæld, tro vi, er meget lidet nyttig og hensigtsmæssig. Hvis det gaar paa den uheldigste Maade, saaledes at Indtægterne ikke slaa til for at bestribe Udgifterne — og saalænge der sidder en Bestyrelse, som har et selvstændigt Stjøn over, hvad Kunstens Løve kræver, kan det jo meget let hende, at Kunstens daglige Krav ved Siden af, hvad der skal præsteres til Bygningen, blive saa store, at der ikke vil blive Tilstrækkeligt til at betale Renter og Afdrag — saa vil dette føre til, at Gjalden efterhaanden summerer sig op, ligesom det skete ved

Theatrets Reservecfond, og saa vil Følgen blive, at vi komme til at fylde Noget i Fonden igjen, hvad vi rimeligvis til den Tid ikke ville være mere glade ved, end vi i sin Tid vare ved at være i den samme Stilling overfor Theatrets Reservecfond. Paa den anden Side, hvis det stillet sig saaledes, at Indtægterne flyde meget rigelig, at der bliver Noget tilovers af den store Sum, saa at der kan udredes Noget til Kunstnerne, saa bør det ikke ske ved en uansvarlig Komite, paa hvis Sammensætning Rigsdagen ingen Indflydelse har havt, men paa sædvanlig konstitutionel Maade, gennem Rigsdagens Beslutning. Der bør da forelægges os et Budget over den i Aarets Løb paatænkte Anvendelse af Midlerne og bagefter afgives et Regnskab for Midlernes Anvendelse paa samme Maade som det sædvanlige Statsregnskab. Det tror jeg er den eneste rette og korrekte Maade, det bør gjøres paa. Jeg kan aldeles ikke tro, at der blandt Kunstnerne skulde her ske Andet end den største Glæde over et saadant Forslag. Jeg kan ikke tvivle om, at Kunstnerne samtidig med, at de modtage en saa overordentlig stor Liberalitet fra Rigsdagens Haand, maa føle sig meget glade ved, at den samme Haand ikke slipper dem, men ogsaa i Fremtiden vil staa til deres Tjeneste. Noget Andet vilde forekomme mig saa besynderligt, at jeg aldeles ikke kan forstaa det. Jeg tror ikke, der foreligger Nogetsomhelst, hvorpaa man kunde støtte en saa absurd Antagelse som den, at Kunstnerne ikke skulde være fornøiede med en Ordning, der er saa favorabel for dem som den her foreslaaede. — Det er, hvad jeg hovedsagelig har at bemærke. Søvrigt kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt paa hele Flerallets Begne. Altsaa, vi have ligesom den øvrige Del af Flerallet ikke troet det rigtigst eller i alt Fald ikke hidtil kunnet lade os overbevise om, at der findes nogen Nødvendighed for at opføre Bygningen i det Omfang, som Regjeringen har foreslaaet, idet vi have ment, at det Krav, der nu staar for Øren, nærmest er Kravet til en Udstillingsbygning, som man derfor bør indskrænke sig til. — Hvad Undervisningslokale for Kvinder angaar, skal jeg for mit Bedkommende udtale, at jeg ikke nærer den mindste Tvivl om, at Kvinder kunne have det samme Kalb og den samme Evne til at virke i Kunstens Tjeneste som Mænd, og at Grunden til, at vi ikke i dette Diebliff have ønsket ved Akademiet at oprette nogen Skole for